Написав ЯнинаК
Вівторок, 12 жовтня 2010, 09:59

"Блаженна людина, що Бога вчинила своєю твердинею" (Пс.40:5а)
"Благословенний той муж, що покладається на Господа, що Господь - то надія Його! І він буде, як дерево те, над водою посаджене, що над потоком пускає коріння своє, і не боїться, як прийде спекота, - і його листя зелене, і в році посухи не буде журитись, і не перестане приносити плоду!" (Єрем.17:7,8)

Щаслива людина, що Бога вчинила собі за твердиню.
Ні вітер, ні бурі людину таку не зламають.
Господь - Цар великий, могутній, всесильний, єдиний.
В покорі Йому всі стихії страшенні змовкають.

Блаженна людина, надія якої на Бога.
Як дерево, буде вона над потоком:
Не страшиться воно посухи й негоди,
Бо коріння у нього глибоко-глибоко.

Не журиться дерево те і не в'яне,
І плід свій приносити не перестане.
Так кожна буває міцною людина,
Що Бога вчинила собі за твердиню.

Мій друже сумний, ти чому зажурився?
І де своїм серцем міцно ти вкоренився?
З якого потоку ти воду духовну береш?
Чи листя в посуху зелене твоє?

Іди в досконалість. Зміцняйся у Бозі.
І Він не полишить тебе у життєвій дорозі.
Бо кожна стає та щаслива людина,
Що Бога вчинила собі за твердиню.

Амінь. 2006